

Saul Alinsky magyar tanítványai

2023 június 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az oktatásügy megszervezése nemcsak szakmai kérdés, hanem világnézeti harc is.

Az elmúlt hónapokban tévesen szóltak a hírek tanár- és diáktüntetésekr?l. Építési kordonok felborogatása, rend?rök megtámadása trágár rikoltozástól kísérve ugyanis nem tanár- és diáktüntetés, hanem a kommunista Saul Alinsky felforgató módszertanának adaptálási kísérlete megvezetett kalandvágyó fiatalok felhasználásával. Szerencsére a kísérlet sikertelen, mert az, hogy néhány tucat külföldr?l fizetett ügynök szintén néhány tucat gyereket a testi épségükbe, netán a következmények okán szabadságukat és ezzel akár érettségijüket, továbbtanulásukat kockáztató ?rjöngésbe tol bele aljas módon hátulról, érdemben nem veszélyezteti a társadalmi békét és rendet. Itt jelezzük, hogy a hatósági fellépésnek azokra a gyermekbántalmazókra is ki kellene terjedni, akik lelkiismeretlenül felhasználják idegen zsoldban politikai céljaikra a jobb sorsra érdemes fiatalokat.

Ennyit err?l, és most forduljunk rá a lényegre!

A bérkérdés csak a felszín. Abban nincs vita, hogy a tanárok kevés pénzt keresnek. A magyar kormány is tisztában van ezzel, kinyilvánított szándék a jelent?s, átfogó bérrendezés. Ez forrás kérdése. A nagy kultuszminiszter, gróf Klebelsberg Kunó idején a mindenkori nemzeti össztermék b? tíz százalékát fordították az oktatásra, ma ez a hányad négy százalék alatt van. A források a Covid, majd az Egyesült Államok és Oroszország Ukrajnában dúló háborúja következtében jelent?sen sz?kültek, hiszen az egekbe szök? energiaárak mindent megdrágítottak. Ezért különösen aljasság a magyarországi balliberális zsoldosoktól, hogy Brüsszelben mindent megtesznek a hazánknak nem kegyb?l, hanem szerz?dések szerint járó, az Eurokolhoz-tagságunkból fakadó veszteségeink csekély kompenzációját jelent? források jogtipró visszatartásáért.

„Nincs tanár, nincs jöv?”, szól a divatos jelmondat. Az állítás önmagában igaz, a körítés ugyanakkor sunyin demagóg.

Mert igaz, hogy az elmúlt b? húsz évben 14 ezerrel lett kevesebb tanár, de ennek nem az az oka, hogy a magyar kormány az ellenséges narratíva szerint nyomorgatja ?ket. Az elmúlt években számos iskola, szakképz? centrum jött létre, miközben a pedagógusok száma csökkent, vagyis a képzés b?vülése munkaer?oldalról csak fokozta a bajt, aminek gyökere azonban a tanári pálya presztízsének jelent?s csökkenése.

Elveszett a tekintély. Azt ugyanis az elmúlt harminc évben módszeresen, tudatosan kiirtotta a liberalizmus, kicsavarva minden fegyelmezési eszközt a pedagógusok kezéb?l. Ezért történhet meg, hogy túlkoros b?nöz?k megalázzák, megtámadják tehetetlen tanáraikat. Nem véletlenül vált éget?en szükségessé az iskola?ri intézmény bevezetése. Amikor a baloldal tüzet okád erre, saját b?nei következményeivel szembesül.

De van itt még valami. Tavaly nyáron jelent meg az Állami Számvev?szék (ÁSZ) els?re talán meghökkent?, ám annál figyelemre méltóbb elemzése a közoktatás eln?iesedésér?l. A reprezentatív, hétszáz f?s, pedagógusokat és szül?ket megkérdez? felmérésb?l született tanulmány abból indul ki, hogy a n?knek és a férfiaknak másféle az intelligenciájuk, és bizonyos részképességekben meghatározó eltérések tapasztalhatók. A részletekben nem merülünk el, a lényeg az, hogy a megkérdezettek sokféle tulajdonságot n?iesnek vagy férfiasnak min?sítettek, és véleményt mondtak ezek jelent?ségér?l a közoktatásban. A vizsgálatból az derült ki, hogy a férfiasnak ítélt és a reáltárgyakhoz társított tulajdonságokat a szül?k és a pedagógusok egyaránt kevésbé fontosnak tartották, ez viszont az ÁSZ kutatói szerint oda vezethet, hogy a társadalmi mobilitás, a nemi egyenl?ség és esélyegyenl?ség szempontjából a fiúk hátrányt szenvedhetnek a középiskolai eredmények és a fels?fokú továbbtanulás terén.

A tanulmány szerint a n?ies ismeretátadásnak, az úgynevezett „pink education” jelenségnek gazdasági és társadalmi következményei vannak, a férfias tulajdonságok alulértékelése például mentális problémákat okozhat a fiúknak, akik nem tudják sajátos képességeiket, tulajdonságaikat a legjobban kibontakoztatni, megélni. És mivel a felmérésb?l az is kiderül, hogy a pedagógusképzésben tanulók több mint nyolcvan százaléka n?, így ebb?l következik, hogy a „pink education” egyeduralkodóvá vált: 2021-ben a magyar közoktatásban tanító összes pedagógus 82 százaléka, ezen belül az általános iskolai tanárok 85,5 százaléka, a középiskolában oktatók 69,4 százaléka volt n?. A tanulmány szerz?i mindezért a jelenség okainak mélyen szántó feltárását és a szükséges korrekciók megtételét szorgalmazzák. Az érzés tehát, hogy bizony hiányoznak a mintaadó, szigorú szeretettel

tanító és nevel? tanító bácsik és tanár urak, immár tudományos bizonyosságot nyert.

Hogy baj van a közoktatással, azt az is jelzi, hogy egyre több egyetemi tanár panaszkodik motiválatlan, alaptudás nélkül a fels?oktatás világába érkez? diákokról, akikb?l nemcsak a középiskolai ismeretek hiányoznak kétségbeejt?en, hanem a szorgalom, a kitartás, a fegyelmezettség, a pontosság is. Nem tudást akarnak szerezni az egyetemen, hanem diplomát – a kett? között nagy a különbség. Tavaly az egyik nagy nev? egyetemünk egyik m?szaki irányultságú karán a hallgatók 85 százaléka megbukott fizikából. Ez is bizonyítja, hogy a közoktatásban, bár vannak kimagasló középiskolák, összességében mégis mélyen gyökerez?, rendszerszint? problémák vannak, ami nyilvánvalóan összefügg a pedagógusképzéssel, annak min?ségével.

Igen, ha nincs tanár, nincs jöv?. De tegyük mindjárt hozzá: rossz tanár – rossz jöv?. Ez a magyar oktatásügy legnagyobb kihívása, ami mellett a bérkérdés könnyedén megoldható, pillanatnyi feszültség csupán.

A tanár, a pedagógus min?ségét pedig nem csupán az általa tanított szaktárgyakban való megkérd?jelezhetetlen jártasság, valamint az ismeretek átadásának tudása adja. A pedagógusnak, az iskolának nevelnie is kell, mégpedig hazafias keresztény szellemben. Sokan meg is teszik, tisztelet érte! De aki világnézetileg semleges oktatásról delirál, az hazudik és manipulál. Ilyen nincs, soha nem volt és nem is lesz. Amit annak hazudik a baloldal, az valójában a liberalizmus mérgez?, az önazonosságot kilúgozó, azt mindenféle mássággal helyettesít? szellemisége.

Ennek tudatában kell megítélni a szabad oktatásról szóló ostoba, ugyanakkor sunyi jelmondatokat. Mert ugyan miféle szabadságot követelnek a szivárványos logójú baloldali szakszervezet kalózlobogója alatt h?börg?k? Kit?l, mit?l akarnak szabadok lenni? Kétszer kett? kényszerít? er?vel négy, nem három vagy öt. Az iskola a nemzet társadalmi szövetének szerves része, a magyarság igaz megélésére, a nagy nemzeti célokra való felkészítés terepe. Aki ezt tagadja, az alkalmatlan tanárnak.

Az oktatás ürügyén tajtékzó h?börgések mögött bizony ez is meghúzódik. Az elmúlt évtizedekben ugyanis a liberalizmus ezt a kulcsterületet is zsákmányul ejtette, és az úgynevezett kompetenciaalapú oktatás meghirdetésével is a nemzet felszámolásának programját folytatta, uniformizált minimálismeretekkel helyettesítve a szilárd keresztény és nemzeti önazonosságot.

Ezért láthattunk az elmúlt évtizedben „Ki a papokkal az iskolákból!” feliratú táblával tüntet? széls?baloldaliakat, ezért átkozták elkeseredve a Nemzeti alaptanterv szolid megmagyarítását és ezért tiltakoznak a közoktatást végre megszervez?, az el?menetelt a teljesítmény alapján biztosító, egyébként nagyobb lépték? bérrendezést is jelent? úgynevezett státustörvény ellen, amely szintén hangsúlyozza az alapvet? értékeket. Az oktatásügy megszervezése ezért nemcsak szakmai kérdés, hanem világnézeti harc is.

Borítókép: Résztvev?k egy korábbi tüntetésen (Fotó: Tekn?s Miklós)

Ágoston Balázs

www.magyarnemzet.hu

Ajánló